

İslamiyet ve Big Bang, Evren Nasıl Oluştu? – Big Bang ve İslam

www.ateistlerecevap.org/2018/01/islamiyet-ve-big-bang-evren-nasil-olustu-big-bang-ve-islam.html

ateistlerecevap

Ocak 12, 2018

İçinde bulunduğumuz uçsuz bucaksız evrenin nasıl var olduğu, nereye doğru gittiği, içindeki düzen ve dengeyi sağlayan kanunların nasıl işledikleri her devirde insanların merak konusu olmuştur. Bilim adamları, düşünürler asırlardır bu konuyla ilgili sayısız araştırmalar yapmışlar, pek çok teoriler üretmişlerdir.

XX. yüzyılın başlarına dek hakim olan görüş, evrenin sonsuz boyutlara sahip olduğu, sonsuzdan beri var olduğu ve sonsuza kadar da var olacağı şeklindeydi. **“Statik evren modeli”** adı verilen bu anlayışa göre, evren için herhangi bir başlangıç veya son söz konusu değildi.

Materyalist felsefenin de temelini oluşturan bu görüş, evreni sabit, durağan ve değişmez bir maddeler bütünü olarak kabul ederken, bir Yaratıcı'nın varlığını da reddediyordu.

Her şey, hatta henüz yaratılmamış olan “gökler ve yer” bile, tek bir noktadayken büyük patlama ile yaratılmış ve birbirlerinden ayrılarak evrenin bugünkü şeklini meydana getirmişlerdir. Materyalizm, maddeyi mutlak varlık sayan, maddeden başka hiçbir şeyin varlığını kabul etmeyen bir düşünce sistemidir. Tarihi eski Yunan'a kadar uzanan, ama özellikle 19. yüzyılda yaygınlaşan bu düşünce sistemi, Karl Marx'ın diyalektik materyalizmiyle ünlenmişti.

19. yüzyıldaki durağan evren modeli, başta belirttiğimiz gibi, materyalist felsefeye zemin sağlamıştı. Materyalist felsefeci George Politzer, bu evren modeline dayanarak, “Felsefenin Başlangıç İlkeleri” adlı kitabında; “evrenin yaratılmış birşey” olmadığını öne sürmüştü ve

şöyle demişti: **“Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde Allah tarafından belli bir anda ve yoktan var edilmiş olması gerekirdi.”**

Politzer evrenin yoktan var edilmediğini iddia ederken 19. yüzyılın durağan evren modeline dayanıyor ve dolayısıyla bilimsel bir iddia ortaya attığını sanıyordu. Oysa 20. yüzyılda gelişen bilim ve teknoloji, materyalistlere zemin sağlayan durağan evren modeli gibi ilkel anlayışları kökünden yıkmıştır. 21. yüzyılın eşliğinde olduğumuz şu dönemde, evrenin bir başlangıcı olduğu, yok iken bir anda **büyük bir patlamayla** yaratıldığı modern fizik tarafından pekçok deney, gözlem ve hesaplama ile ispatlanmış durumdadır.

Ayrıca, evrenin, materyalistlerin iddia ettikleri gibi sabit ve durağan olmadığı, tam tersine sürekli bir hareket ve değişim içinde olduğu, genişlediği saptanmıştır. Bugün bu gerçekler bütün bilim dünyası tarafından kabul edilmektedir.

Şimdi de bu çok önemli gerçeklerin bilim dünyası tarafından nasıl ortaya çıkarıldığından bahsedelim:

1929 yılında California Mount Wilson gözlem evinde, Amerikalı astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken, yıldızların, uzaklıklarına bağlı olarak kızıl renge doğru yaklaşan bir ışık yaydıklarını saptadı. Bu buluş bilim dünyasında büyük bir yankı yarattı. Çünkü bilinen fizik kurallarına göre, gözlemin yapıldığı noktaya doğru hareket eden ışıkların tayfı mor yöne doğru, gözlemin yapıldığı noktadan uzaklaşan ışıkların tayfı da kızıl yöne doğru kayar. Hubble'ın gözlemleri sırasında ise yıldızların ışıklarında kızıla doğru bir kayma farkedilmişti. Yani yıldızlar bizden sürekli olarak uzaklaşmaktaydılar.

Hubble, çok geçmeden çok önemli bir şeyi daha keşfetti: *Yıldızlar ve galaksiler sadece bizden değil, birbirlerinden de uzaklaşıyorlardı.* Her şeyin birbirinden uzaklaştığı bir evren karşısında varılabilecek tek sonuç, evrenin her an “genişlemekte” olduğuydu. Konuyu daha iyi anlamak için, evreni şişirilen bir balonun yüzeyi gibi düşünmek mümkündür. Balonun yüzeyindeki noktaların balon şiştikçe birbirlerinden uzaklaşmaları gibi, evrendeki cisimler de evren genişledikçe birbirlerinden uzaklaşmaktadırlar.

“O inkar edenler görmüyorlar mı ki başlangıçta göklerle yer birbiriyle bitişikken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?” (Enbiya, 21/30)

Aslında bu gerçek daha önceden de teorik olarak keşfedilmişti. Yüzyılın en büyük bilim adamı sayılan **Albert Einstein**, teorik fizik alanında yaptığı hesaplamalarla evrenin durağan olamayacağı sonucuna varmıştı. Fakat o devrin genel kabul gören durağan evren modeliyle ters düşmemek için bu buluşunu bir kenara bırakmıştı. Einstein bu davranışını daha sonra, **‘kariyerinin en büyük hatası’** olarak adlandıracaktı. Daha sonra Hubble'ın gözlemleriyle evrenin genişlediği kesinlik kazandı. Peki evrenin genişliyor olmasının, evrenin varoluşu konusundaki önemi neydi?

Evren genişlediğine göre, zaman içinde geriye doğru gidildiğinde evrenin tek bir noktadan başladığı ortaya çıkıyordu. Yapılan hesaplamalar, evrenin tüm maddesini içinde barındıran bu **“tek nokta”**nın, **“sıfır hacme”** ve **“sonsuz yoğunluğa”** sahip olması gerektiğini gösterdi.

Evren, sıfır hacme sahip bu noktanın patlamasıyla ortaya çıkmıştı. Evrenin başlangıcı olan bu büyük patlamaya İngilizce karşılığı olan “**Big Bang**” ismi verildi ve bu teori de aynı isimle anılmaya başlandı.

Aslında sıfır hacim bu konunun teorik bir ifade biçimidir. Bilim, insan aklının kavrama sınırlarını aşan ‘**yokluk**’ kavramını ancak ‘**sıfır hacimdeki nokta**’ ifadesi ile tarif edebilmektedir. Gerçekte ise ‘sıfır hacimdeki bir nokta’ ‘yokluk’ anlamına gelir. Evren de yokluktan var olmuştur. Diğer bir deyimle yaratılmıştır.

Modern fiziğin ancak bu yüzyılın sonlarına doğru ulaştığı bu büyük gerçek, Kur’an’da bize on dört yüzyıl önceden şöyle haber verilmekteydi:

“**O Allah gökleri ve yeri yoktan var edendir.**” (Enam, 6/101)

Bilindiği gibi Big Bang teorisi, başlangıçta evrendeki tüm cisimlerin birarada olduklarını ve sonradan ayrıldıklarını göstermiştir. Big Bang teorisinin ortaya koyduğu bu gerçek de, zamanımızdan tam on dört asır önce insanların evren hakkındaki bilgilerinin son derece kısıtlı olduğu bir dönemde yine Kur’an’da şöyle bildiriliyordu:

“**O inkar edenler görmüyorlar mı ki başlangıçta göklerle yer birbiriyle bitişikken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?**” (Enbiya, 21/30)

Yani her şey, hatta henüz yaratılmamış olan “**gökler ve yer**” bile, tek bir noktadayken büyük patlama ile yaratılmış ve birbirlerinden ayrılarak evrenin bugünkü şeklini meydana getirmişlerdir. Ayetin ifadelerini **Big Bang** teorisi ile karşılaştırdığımızda tam bir uyum içinde olduklarını görürüz. Oysa Big Bang’in bilimsel bir teori olarak ortaya atılması ancak 20. yüzyılda mümkün olmuştur.

Evrenin genişlemesi, **Büyük Patlama** teorisinin, yani evrenin yoktan var edildiğinin en önemli kanıtlarından biridir. Evren yaratıldığından beri süregelen bu gerçek, modern bilim tarafından ancak bu yüzyılda keşfedildiği halde Kur’an’da bu gerçek yine bundan on dört asır önce haber verilmiştir:

“**Biz göğü ‘büyük bir kudretle’ bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz.**” (Zariyat, 51/47)

Açıkça görüldüğü gibi, Büyük Patlama teorisi evrenin “yoktan var edildiği”nin, yani Allah tarafından yaratıldığının ispatıydı. Big Bang’in bu zaferi ile birlikte, materyalist felsefenin temeli olan “**ezeli madde**” kavramı da tarihe karışmış oldu. Peki o zaman Big Bang’den önce ne vardı ve “**yok**” olan evreni bu büyük patlama ile “**var**” hale getiren güç neydi? Elbette ki bu soru bir Yaratıcı’nın varlığını göstermektedir. Ünlü ateist felsefeci **Anthony Flew**, bu konuda şunları söyler:

“İtirafalarda bulunmanın insan ruhuna iyi geldiğini söylerler. Ben de bir itirafta bulunacağım: Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir: Evrenin bir başlangıcı olduğu iddiasını. Sadece evrenin bir sonunun ve başlangıcının olmadığını kabul ettiğimiz sürece, evrenin şu anki varlığının mutlak bir açıklama olduğunu savunabiliriz. Ben hala bu açıklamaya inanıyorum, ama bunu Big Bang karşısında savunmanın pek kolay ve rahat bir durum olmadığını itiraf etmeliyim.”

Kendisini ateist olmak için körü körüne şartlandırmayan pek çok bilim adamı ise, evrenin yaratılışında sonsuz güç sahibi bir Yaratıcı'nın varlığını kabul etmiş durumdadır. Bu Yaratıcı, hem maddeyi hem de zamanı yaratmış olan, yani her ikisinden de bağımsız bir varlık olmalıdır. Ünlü Amerikalı astrofizikçi **Hugh Ross** bu gerçeği şöyle açıklar:

“Eğer zaman ve madde, patlamayla birlikte ortaya çıkmışsa, o zaman evreni meydana getiren nedenin, evrendeki zaman ve mekandan tamamen bağımsız olması gerekir. Bu bize Yaratıcı'nın evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu gösterir. Aynı zamanda Yaratıcı'nın bazılarının savunduğu gibi evrenin kendisi olmadığını ve evreni kapladığını, sadece evrenin içindeki bir güç olmadığını kanıtlar.”

Bu bilim adamının da söylediği gibi, madde ve zaman, tüm bu kavramlardan bağımsız olan sonsuz güç sahibi bir Yaratıcı tarafından var edilmiştir. O Yaratıcı, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır.

Benzer Sorular:

- [Allah Kainatı Neden Altı Günde Yarattı?](#)
- [Kur'an'da bilimsel ifadeler var mı](#)
- [Allah'ın varlığına kanıt göremiyorum?](#)
- [Bir çok bilim adamı evrim teorisini kabul ettiğine...](#)

